

KINH 1224. ĐẠI TẾ TỰ (1)¹

Tôi nghe như vậy:

Một thời, Đức Phật ở trong vườn Trúc, khu Ca-lan-đà, thành Vương xá. Bấy giờ, dân chúng thành Vương xá mở đại hội rộng rãi, mời hết các đạo khác nhau.

Có một người ngoại đạo Giá-la-ca² tự nghĩ: ‘Nay ta thỉnh vị Trời ngoại đạo là Giá-la-ca³ làm phước điền trước.’ Hoặc những người theo ngoại đạo xuất gia; hoặc người theo đạo Ni-kiền Tử; hoặc người theo đạo Lão đệ tử; hoặc theo đệ tử đạo thờ lửa. Trong đó có những người theo Tăng đệ tử Phật, tự nghĩ: ‘Nay hãy trước hãy thỉnh Tăng mà đứng đầu là Phật⁴ để làm ruộng phước.’

Bấy giờ, Thiên đế Thích tự nghĩ: ‘Chớ để cho dân chúng thành Vương xá bỏ Tăng đứng đầu là Phật mà đi thờ những đạo khác để cầu phước điền. Ta nên nhanh chóng vì người thành Vương xá mà kiến lập phước điền.’ Liền hóa ra một Đại Bà-la-môn, tướng mạo nghiêm chỉnh, đi xe ngựa trắng, có các thiếu niên Bà-la-môn hộ tống trước sau, cầm dù lông cán vàng đến thành Vương xá, đi khắp mọi nơi trong hội chúng. Bấy giờ, tất cả nam nữ thành Vương xá đều tự nghĩ: ‘Phải nhìn xem nơi phụng sự của vị Bà-la-môn này, rồi ta sẽ theo họ để cúng dường cầu ruộng phước tốt trước nhất.’

Lúc này Thiên đế Thích biết rõ tất cả ý nghĩ của nam nữ thành Vương xá, bèn đánh xe dẫn đầu, theo đường hẹp đến núi Kỳ-xà-quật, đến ngoài cửa, bỏ hết năm thứ trang sức, đến chỗ Phật, cúi đầu lễ dưới chân Phật, ngồi lui qua một bên, nói kệ:

*Khéo phân biệt hiển bày,
Hết thấy pháp bờ kia;
Qua khỏi mọi sợ hãi,*

1. Pāli, S. 11.16. Yajamānam. Biệt dịch, N^o100(52).
2. Giá-la-ca 遮羅迦 (Pāli: caraka), tu sĩ lang thang, thuộc nhóm hành trì theo Yajur-veda (Tế tự Vệ-đà). Pāli, S. ibid. không có chi tiết này.
3. Giá-la-ca 遮羅迦 (Pāli: Caraka), tên một ẩn sĩ cũng là y sĩ, truyền thường đi lang thang khắp nơi để trị bệnh cho người đời.
4. Cf. Sn.111, J_ā iii.51: buddha-pamukha_m bhikkhu_s a_ṅ gha_m nimantetv_ā.

Nên kính lễ Cù-đàm.
Mọi người mở hội khắp,
Muốn cầu công đức lớn;
Người người mở đại thí,
Thường cầu quả hữu dư.
Xin Ngài nói ruộng phước,
Khiến người thí được quả.
Ở núi Kỳ-xà-quật,
Đức Đại Sư trả lời,
Điều hỏi của vua trời,
Đế Thích đại tự tại.
Mọi người mở hội khắp,
Muốn cầu công đức lớn;
Người người mở đại thí,
Thường cầu quả hữu dư.
Nay nói về ruộng phước,
Bố thí được quả lớn.
Chánh hướng gồm có bốn⁵,
Trụ Thánh quả cũng bốn⁶.
Gọi là Tăng ruộng phước.
Minh hạnh, định đầy đủ;
Ruộng phước Tăng thêm rộng,
Vô lượng vượt biển cả.
Đệ tử Điều Ngự Sư,
Sáng soi bày chánh pháp;
Khéo cúng dường nơi này,
Cúng Tăng, phước điền tốt.
Tăng là ruộng phước tốt,
Phật nói được quả lớn.
Vì Tăng là năm cái,
Thanh tịnh, đáng tán thán.
Cúng Tăng, ruộng tối thượng,

5. Chỉ Dự lưu hưởng cho đến A-la-hán hưởng. Pāli: cattāro ca paṭipannā.

6. Bốn Thánh quả, từ Dự lưu, cho đến A-la-hán. Pāli: cattāro ca phale ṭhitā.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Cúng ít, thâm lợi nhiều.
Vây hết thủy mọi người,
Nên cúng ruộng phước Tăng.
Pháp thắng diệu càng được,
Minh hạnh, định tương ưng.
Cúng Tăng trân bảo này,
Tâm thí chủ hoan hỷ.
Phát sanh ba thứ tâm,
Thí y phục, ẩm thực.
Lìa kiếm nhơn trần cấu,
Vượt qua các đường ác;
Tự thân đi mời thỉnh,
Tự tay cúng bình đẳng.
Tự lợi cũng lợi người,
Thí này được lợi lớn.
Người trí thí như vậy,
Tịnh tín tâm giải thoát.
Thí an lạc không tội,
Nương trí vãng sanh kia.*

Sau khi Đế Thích nghe những gì Phật dạy, hoan hỷ, tùy hỷ lễ Phật rồi biến mất.

Bấy giờ, dân chúng thành Vương xá liền từ chỗ ngồi đứng dậy sửa lại y phục, lễ Phật, chắp tay bạch Phật:

“Bạch Thế Tôn, cúi xin Thế Tôn và đại chúng nhận sự cúng dường của chúng con.”

Bấy giờ, Thế Tôn im lặng nhận lời.

Dân chúng thành Vương xá biết Thế Tôn đã im lặng nhận lời mời của họ rồi, làm lễ ra về. Họ về nơi đại hội, chuẩn bị thức ăn và sắp xếp bàn ghế. Sáng sớm, sai người đến bạch Phật: ‘Đã đến thời! Xin Ngài biết cho.’

Bấy giờ, Thế Tôn và đại chúng đắp y, ôm bát, đến chỗ đại hội, trải tòa ngồi trước đại chúng. Nhân dân thành Vương xá biết Phật đã ngồi yên, tự làm đồ ăn thức uống tươi tốt. Thọ trai rồi, rửa bát, xĩa răng xong, họ trở về chỗ cũ nghe Phật nói pháp. Bấy giờ, Thế Tôn vì dân chúng thành Vương xá thuyết pháp, khai thị, chỉ giáo, soi sáng và

làm cho hoan hỷ xong, từ chỗ ngồi đứng dậy ra về.

M

KINH 1225. ĐẠI TẾ TỰ (2)⁷

Tôi nghe như vậy:

Một thời, Đức Phật ở trong núi Kỳ-xà-quật, tại thành Vương xá.

Nói đầy đủ như kinh trên, chỉ có một vài sai biệt là:

Lúc ấy, Thiên đế Thích nói bài kệ khác hỏi Phật:

Nay xin hỏi Cù-đàm,

Tuệ vi diệu sâu kín;

Thế Tôn đã thể nhập,

Thấy biết không chướng ngại.

Dân chúng thiết lập đại hội khắp, *nói đầy đủ như trên... cho đến* vì dân chúng thành Vương xá mà thuyết pháp, khai thị, chỉ giáo, soi sáng, làm cho hoan hỷ xong, từ chỗ ngồi đứng dậy ra về.

M

⁷. Tham chiếu kinh 1224.